

Część nieurzędowa.

Na przedstawienie Konsystorza ob. łac. w Prze-
mysłu nadała Rada szkolna krajowa posadę rzeczy-
wistego nauczyciela przy szkole ludowej w Niena-
dowej p. Franciszkowi Ficowskiemu, dotychezas-
owemu zastępcy nauczyciela.

Z Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 11. kwietnia 1870.

Na przedstawienie gminy Buczackiej nadała
Rada szkolna krajowa posadę rzeczywistej nauczy-
cielki przy szkole żeńskiej w Buczacz Pannie Oldze
Mierzwińskiej, dotychczasowej zastępczyni nau-
czycielki.

Z Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 11. kwietnia 1870.

Część urzędowa.

Wiedeń. „Wien. Abendpost“ zawiera artykuł
wywołany wycieczką jednego z dzienników wiedeń-
skich przeciw J. Exc. kancelarzowi państwa hr. Beu-
stowi. Z artykułu tego podajemy następujący ustęp:
„Do odpowiedzi tej skłania nas potrzeba sprostowa-
nia niektórych twierdzeń, które w obec znaczenia
tego dziennika zasługują na uwagę. Cały ten arty-
kuł wynika z najfałszywszej wiadomości, iż hr. Beust
przewodniczył w ostatnich konferencyach ministrów.

Hr. Beust nie przewodniczył wcale a nawet nie
był obecny na tych konferencyach ministrów.

Zwrot, zrobiony w tym artykule zaraz od tego
nieprawdziwego przypuszczenia ku peryodowi zasy-
stowania konstytucji i układanym podówczas po-
życzkom, zdradza więcej śmiałości niż logicznej kon-
sekwencji. Nie możemy także pominąć bez odpo-
wiedzi tej uwagi, iż szef ministerstwa finansów nie
powinien uważać siebie w myśli konstytucji odpo-
wiedzialnym przed Radą państwa, lecz odpowiedzial-
nym na równi z innymi urzędnikami. Nie idzie tu o
to, jak szef ministerstwa finansów zapatrywać się po-
winien na swą odpowiedzialność, lecz jak się na nią
ma zapatrywać. Gdyby autor tego artykułu zechciał
był zaglądnąć do ustawy o odpowiedzialności mini-
strów, znalazłby tam był potrzebną informację. §. 4.
ustawy z d. 25. lipca 1867 r. o odpowiedzialności

ministrów mówi: Urzędnicy upoważnieni do samo-
istnego kierowania ministerstwa są pod względem
odpowiedzialności równi ministrom.

Wobec udowodnionego sposobu myślenia i wier-
ności w pełnieniu obowiązków swego zawodu doty-
czącego urzędnika można być pewnym, iż na po-
stannowienia tej ustawy zawsze uważać będzie.“

Monachium. Na posiedzeniu izby bawar-
skiej z d. 21. kwietnia przedłożył minister spraw
wewnętrznych nową ustawę wyborczą. Ustawa ta
polega na bezpośrednim prawie wyboru i tajnym
głosowaniu. Prawo do głosowania posiada każdy,
który ukończył 25 lat życia i płaci bezpośrednie po-
datki. Złożenie przysięgi na konstytucję jest opu-
szczone. Obrany deputowanym może być każdy, kto
ukończył 30 lat życia. Liczba deputowanych wy-
nosi 154. Całe królestwo bawarskie podzielone jest
na 148 okręgów wyborczych. Monachium obiera 5
deputowanych, Augsburg i Nürnberg po 2 deputo-
wanych, wszystkie inne okręgi wybierają jednego
deputowanego. Dyety są w nowej ustawie zatrzy-
mane, natomiast opuszczone tam instytucję zastęp-
ców. Następnie przedłożył minister handlu pro-
jekta do ustawy o budowie kolei żelaznych: Immen-
stadt-Sonthofen, Spalt-Georgensmünd, Rothenburg-
Steinach i Tirschenreuth - Wiesau. Dyskusję nad
wnioskiem względem zniesienia kary śmierci odro-
czono.

Warszawa. Do „Köln. Ztg.“ piszą pod dn.
17. b. m. co następuje: W rozmaitych okolicach
państwa rosyjskiego w ostatnich czasach prawie ró-
wnocześnie wybuchły liczne niepokoje ludowe, któ-
reby snadnie za objawy powszechnego u ludu niezad-
wolonia uważać można, sprawiły, iż rząd w praw-
dziwej obawie i troskliwości do środków zaradczych
się uciekł. Urzędom bowiem polecono osobnem roz-
porządzeniem ministerstwa spraw wewnętrznych,
aby pilnie strzeżono ludności wiejskiej, a każdy w
pojedynczych okolicach zaszyły niespokój i każde
zbuntowanie się ludzi zaraz w samym zarodku przez
użycie energicznych środków stłumiano. Równocze-
śnie wydano dla niektórych gubernii, szczególnie dla
Kijowa, Podola i Wołynia nakaz odebrania chłopom
wszelkiej broni tak palnej jak i siecznej.

Organa partii ultrasosyjskiej, które przedtem
przez długi czas rząd przeciw Polsce i prowincjom
nadbaltyckim bez przerwy podjudzały, obecnie rozpo-
częły swoje agitacy i przeciw Finlandyi. Szczeg-
ólny zarząd tego kraju, jego sejm jakoteż jego ad-
ministracyjna i ekonomiczna odrębność są nieustan-
nie przedmiotem pocisków tych fanatycznych stron-
ników państwowej jedności, a zniesienie tych prze-
wilejów Finlandyi stało się jedynym celem ich dą-
żności. Rozporządzeniem komitetu organizacyjnego
znowu 43 miast Królestwa Polskiego zamieniono na
wsie, z tych 27 należy do gubernii warszawskiej,
16 do gub. piotrowskiej. Przeto już 314 miast ska-
sowano.

Książ Piotrowicz, dziekan miasta Wilna i prze-
łożony kościoła św. Rafała, który dnia 6. b. m. na
na ambonie spalił był rosyjskie tłumaczenie rytuału
kościelnego jako schizmatyczne, wywieziony został do
Archangielska, gdzie pod ścisłym dozorem policyi
stałe ma mieszkać.

Paryż. Rząd jest pewny, iż przy uwaleniu
plebiscytu odniesie zwycięstwo. Komitet centralny
działa w tym duchu silnie w Paryżu i na prowincyi.
Przygotowują już medal na pamiątkę plebiscytu z r.
1870. Emile Ollivier życzy sobie zatrzymać tekę
spraw zagranicznych. Zmiana ta robi wszędzie ko-
rzystne wrażenie.

— „Constitutionnel“ mówi: Zapewniają nas, że
ministrowie wydadzą odezwę do ludu francuskiego,
której treść ma być taka: „Cesarz wybrany ośmiu
milionami głosów, nie staje wobec narodu z kwe-
stją dynastyczną. Odwołał on się w r. 1852 do
ludu, zażądawszy jego współdziałania dla ustalenia
porządku; dziś zaś żąda, aby lud dopomógł mu do
ustalenia wolności. Zdaje się być rzeczą niewyjaś-
nioną, dlaczego opozycja ogłasza odezwę zalecające
głosować nie.“

— W poniedziałek dnia 25. b. m. rozpoczął się
okres plebiscytu, który trwać będzie ośm dni, od 25.
b. m. do 2. maja; potem nastąpią 5 dni spokoju i
skupienia się w sobie, które prefektem i innym do
ich cichej, zakulisowej propagandy bardzo będą ko-
rzystnymi, a w niedzielę dnia 8. maja nastąpi po-
wszechnie głosowanie. Obecnie rząd wszelkich używa

Część historyczno - statystyczna.

Pogląd na powstanie i rozwój ogólnego Stowarzyszenia urzędników.

(Ciąg dalszy.)

Co do cechy charakterystycznej Stowarzyszenia
urzędników postanowiono, ażeby przedewszystkiem Sto-
warzyszenie to było ekonomicznem, i w tym celu
zamierzono skupić rozstrzelone a dla tego dotąd nie-
produkcyjne siły urzędników, by z ich zespolenia i zu-
żytkowania według pewnych ściśle umiejjętnych zasad
nowe wy dobyć wartości i materialne korzyści, zarazem
wytknięto sobie cel humanitarny, o ile zysk i po-
żytek z wykluczeniem wszelkiego interesu partykular-
nego miał być obrócony tylko na korzyść ogółu t. j.
samego stanu urzędniczego. W trafnem bowiem połącze-
niu przedsiębiorstwa ekonomicznego z instytucją huma-
nitarną, jak to ma miejsce w stowarzyszeniu urzędni-
ków, leży właściwy zaród do przyszłego rozwiązania
problemów socyalnych.

Postawiono sobie pytanie, w którą stronę wypada
przedewszystkiem dążyć z pomocą? w których okolicz-
nościach życia urzędnik najbardziej czuje się dotknię-
tym? w których kierunkach Stowarzyszenie najsamprzód
miało rozwinąć swoją działalność?

Choroba i śmierć! komuż nieznane te stra-
sne zwiastuny smutku i niedoli w każdym gronie ro-
dzinnem? W małym gospodarstwie domowym urzędnika

pochłaniają koszta choroby nie tylko skąpe zasoby z
przeszłości, ale i wymierzone i tak szczupłe dochody
przyszłości. Przykuty do łoża ojciec rodziny, trapiący
ciągłą myślą o niedostatku żony i dzieci, tem trudniej
przychodzi do zdrowia, a gdy wyzdrowieje, wtedy tro-
ska o środki na pokrycie niedoboru spowodowanego sła-
bością, zakłóca długo jego spokojność.

Daleko straszniejszym jeszcze wypadkiem dla ro-
dziny jest śmierć. Któż opisze udręczenia chorego, który w
przeczekaniu bliskiej śmierci, zostaje pod wrażeniem ok-
ropnej myśli, iż żonę i dzieci zostawia bez pociechy
i bez pomocy. A ci co pozostają! któż zdoła skreślić
niedolę wdowy i biednych sierot, których odumarł mąż
i ojciec, a którym nie nie pozostało prócz strasznej
rzeczywistości życia, rokującego tylko niedostatek, tro-
ski i opuszczenie. Jak pokryć koszta, które zgon ojca
rodziny bezpośrednio za sobą pociąga i które połączo-
ne są z każdą nagłą zmianą w zwyczajnym trybie ży-
cia familijnego. Co począć z synami, którym śmierć oj-
ca przerwała naukę szkolną, co z dorastającymi córka-
mi jeszcze bardziej politowania godnymi?

Atoli nie tylko choroba i śmierć, ale także i chwi-
lowe kłopoty codziennego życia, doraźne niedostatki,
spowodowane nieszczęsnymi wypadkami lub nadzwyczaj-
nymi zdarzeniami, a nieraz lekkomyślnością i brakiem
doświadczenia, sprowadzają częstokroć nieład i zamęt
w małym gospodarstwie domowym urzędnika. Nie ma-
jąc zazwyczaj osobistego kredytu, widzi on się, jeżeli
chce dług zaciągnąć, oddanym w ręce największego
swojego nieprzyjaciela, lichwiarza, a tysiączne przykła-

dy świadczą, jak dalece ta okrutna pomoc pociąga za
sobą ruinę i zniszczenie bytu materialnego.

Za pierwsze i naglące zadanie przedsiębiorstwa
mającego na celu popieranie wspólnych interesów stanu
urzędniczego, uznano przeto zapobieganie klęskom urzę-
dników wynikającym z powyżej skreślonych stosunków,
i udzielanie pomocy i ulgi w trzech oznaczonych kie-
runkach. Dążność ta znalazła wyraz praktyczny w trzech
głównych gałęziach działalności stowarzyszenia, miano-
wicie: w ubezpieczeniu na wypadek choroby, w
ubezpieczeniu życia i w pośredniczeniu
zaliczek. Zasada wzajemności, na której się te trzy
zakresy działania opierają, stanowić ma siłę i podsta-
wę tego wielkiego przedsiębiorstwa. Wartość jego ma-
teryalna polega na korzyściach ekonomicznych, jakie
się nastroczą pojedynczym uczestnikom, jego wartość
moralna leży w uszlachetnieniu wynikającym z zachęty
do porządku i oszczędności, tudzież z ożywienia ducha
wspólności i poczucia osobistej godności.

Projekt statutów wypracowany według powyższych
zasad przyjęty został przez zgromadzenie założycieli,
które się bardzo licznie zebrało w Wiedniu dnia 20go
listopada 1864. Pierwsze powszechne Stowa-
rzyszenie urzędników monarchii austriacko-
węgierskiej uznane zostało za ukonstytuowane,
radzie zawiadowczej wybranej ze wszystkich kół urzę-
dniczych pod przewodnictwem pierwszego prezydenta
księcia Lotara Metternicha, poruczono wprowadzenie w
życie działalności Stowarzyszenia.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

(968) **Obwieszczenie.**

Nr. 5214. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Herman Merz, kupiec w Tarnowie, i Moses Leib Merz, dobrowolny zastępca pierwszego, przeciw p. Józefowi Jaworskiemu i Zofii Jaworskiej niewiadomym z życia i miejsca pobytu, a w razie ich śmierci przeciw również niewiadomym spadkobiercom tychże, dalej przeciw Mojżeszowi i Rayzce małż. Granom, właścicielom dóbr Falkowy górnej, w powiecie Grybowski, o zapłacenie sumy 665 złr. w. a. i uznanie prenotacji tejże sumy w stanie biernym części dóbr Bukowice, Falkowa górna i dolna Dom. 274, pag. 41. n. 48 on. uskutecznionej za usprawiedliwioną skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin na dzień 27go maja 1870 o godzinie 10tej zrana wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych pp. Józefa Jaworskiego i Zofii Jaworskiej, a w razie ich śmierci tychże sukcesorów jest niewiadomym, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego p. adwokata Dr. Kaczkowskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Kapiszewskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicji przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczey z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 7. kwietnia 1870.

(967) **E d y k t.**

Nr. 4020. Tarnopolski c. k. sąd obwodowy uwiadamia nieobecnego i z miejsca pobytu niewiadomego p. Antoniego Cikowskiego, że się mu w sporze Markusa Freudmana przeciw niemu o 1008 złr. w. a. z p. n. p. adwokata Dr. Frühlunga z zastępstwem p. adwokata Dr. Sternklara na kuratora ad actum z 17. listopada 1869 L. 13177 celem dalszego zastępowania go w tej sprawie doręcza.

Tarnopol, dnia 13. kwietnia 1870.

(966) **E d i c t.**

Nro. 48453. Vom k. k. Landesgerichte werden die Inhaber folgender angeblich in Verlust gerathenen Obligationen, als:

1. Oestgalizische 4% Naturallieferungsbobligation Nr. 4227 dto. 15. März 1794, lautend auf „Odrzechow Geiftlichkeit im Sanoker Kreise“ über 21 fl. W. W.

2. Oestgalizische 4% Naturallieferungsbobligation Nr. 194 dto. 13. November 1799, lautend auf „Czaszyn mit Brzewowice Geiftlichkeit im Sanoker Kreise“ über 6 fl. 9 kr. W. W.

3. Oestgalizische 4% Naturallieferungsbobligation Nr. 493 dto. 19. November 1799, lautend auf „Czestez Geiftlichkeit im Sanoker Kreise“ über 8 fl. 36 kr. W. W., enblich

4. Oestgalizische 4% Naturallieferungsbobligation Nr. 679 dto. 30. October 1799, lautend auf „Mrzygłód mit Dębna und Łodzyna Geiftlichkeit im Sanoker Kreise“ über 17 fl. 15 kr. W. W. aufgefördert, solche dem Gerichte binnen 1 Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen vorzulegen, da sonst dieselben nach fruchtlosem Ablauf dieser Frist werden amortisirt werden.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, 31. December 1869.

(976) **E d y k t.**

Nr. 801. Ces. król. sąd powiatowy w Zaleszczykach czyni wiadomo, że w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 3go lutego

1870 L. 1209 celem ściągnięcia wywalczonej przez Juliusza Greinera sumy 400 złr. w. a. razem z 6% od dnia 13. czerwca 1866, tudzież kosztów sporu w kwotach 22 złr. 70 kr., 4 złr. 12 kr. i kosztów egzekucyi w kwocie 24 złr. 10 kr. w. a. przymusowa licytacja realności pod Nr. 71 w Zaleszczykach położonej, do dłużnika Josla Leiby Krämera należącej w trzech terminach: na dniu 31. maja 1870, 28. czerwca 1870 i 20. lipca 1870, każdą razą o 9tej godzinie przed południem w tutejszym c. k. sądzie odbędzie się z tem, że przy pierwszych dwóch terminach ta realność tylko powyżej ceny szacunkowej lub za taką, przy trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej, jednakże tylko za taką cenę sprzedaną będzie, która wszystkie długi na realności hipotekowane pokryje.

Gdyby jednak i taka cena nie była uzyskana, natenczas celem ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 21go lipca 1870, po którym zawarty termin do licytacji wyznaczony zostanie, przy którym ta realność i poniżej ceny szacunkowej się sprzeda.

Cena wywoławca jest 912 złr. w. a.
Bliższe warunki licytacyjne w sądowej registraturze przejrzeć można.

O czem się obie strony i wierzycieli hipotecznych, i to tych, którzyby później do tabuli weszli, przez ustanowionego kuratora p. adwokata Zakrzewskiego zawiadamia.

Zaleszczyki, dnia 10. marca 1870.

(975) **Obwieszczenie.**

Nr. 883. Ces. król. sąd powiatowy w Tuchowie podaje do wiadomości, iż w moc uchwały c. k. sądu obwodowego Tarnowskiego został Antoni Augustyn, gospodarz z Lubezy, marnotrawcą uznany i pod katele wzięty, i że temuż pod dniem 2. kwietnia 1870 L. 883 został kurator w osobie Walentego Strzępka, gospodarza z Lubezy, nadany.

Z c. k. sądu powiatowego.
Tuchów, dnia 2. kwietnia 1870.

(974) **E d y k t.**

Nr. 4826. Ces. król. sąd powiatowy w Mikołajowie jako władza spadek po zmarłym 25. kwietnia 1844 bez ostatniej woli rozporządzenia w Drohowyżu Tymku Boreckim pertraktująca wzywa niewiadomych z miejsca pobytu Maryannę zamężną Streit i Zosię Borecką jako córki zmarłego, by w przeciągu 1 roku do przyjęcia spadku się zgłosiły, inaczey spadek tym, którzy się oświadczą, w miarę ich praw przyznany będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Mikołajów, 31. stycznia 1870.

(982) **K o n k u r s.**

Nr. 650-Pr. Przy c. k. sądzie krajowym w Krakowie opróżnioną została posada rady sądu krajowego z roczną płacą 1800 złr. i z prawem posunięcia się na wyższą płacę.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swe podania dotyczącymi świadectwami poparte w drodze prawem przepisanej do Prezydium c. k. sądu krajowego w Krakowie najdalej w przeciągu 14 dni od dnia trzeciego ogłoszenia tego konkursu w gazecie wiedeńskiej.

Kraków, dnia 20. kwietnia 1870.

(973) **E d y k t.**

Nr. 2852. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze wzywa niniejszem Teklę Popowiczową, córkę Mateusza i Maryi małż. Dzus a żonę Michała Popowicza, rolnika z Łomny, która poślubiwszy go w r. 1838 wkrótkim czasie po zawarciu związku małżeńskiego męża i wieś Łomnę opuściła, i udawszy się w niewiadome strony, od tego czasu nie powróciła, ani o sobie znać nie dała, aby w przeciągu jednego roku o życiu swem sąd lub ustanowionego

dla niej kuratora adwokata tutejszego p. Dr. Kohna zawiadomiła, gdyż po bezskutecznym upływie powyższego czasokresu na ponowne żądanie Michała Popowicza, domagającego się jej uznania za zmarłą, a to w celu umożliwienia sobie zawarcia powtórnego małżeństwa, sąd przystąpiłby do stanowczego rozpoznania pomienionego żądania.

Z c. k. sądu obwodowego.
Sambor, dnia 30. marca 1870.

(984) **E d y k t.**

Nr. 2018. Ces. król. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza edyktem niniejszym, że licytacja egzekucyjna dóbr Świstelniki górne, powiatu Rohatynskiego, uchwałą z dnia 30go grudnia 1869 L. 9988 na rzecz galicyjskiego Towarzystwa kredytowego celem zaspokojenia wierzytelności 5239 złr. 60¹/₂ kr. i 10087 złr. 74 kr. a. w. z p. n. w terminach 6go maja, 27. maja i 17. czerwca 1870 rozpisana, także na zaspokojenie wierzytelności galic. kasy oszczędności w ilości 3556 złr. 29 kr. a. w. z odsetkami 5% od dnia 10go marca 1865 bieżącemi, kosztami sporu w ilości 12 złr. 84 kr. a. w., tudzież kosztami egzekucyjnymi w ilości 12 złr. 52 kr. i 19 złr. 66 kr. a. w. już przyznanemi, jako też teraz w ilości 9 złr. 87 kr. a. w. przysądzonemi się rozciąga i w terminach powyższych przedsięwzięta zostanie.

Złoczów, dnia 6. kwietnia 1870.

(983) **E d y k t.**

Nr. 5951. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie wiadomo czyni, że ogłoszenia art. 13. ust. handlowej przepisane w ciągu roku 1870 w dodatku urzędowym „Gazety Lwowskiej“ umieszczone będą.

Kraków, 19. kwietnia 1870.

(993) **Ogłoszenie licytacji.**

Nr. 16328. W celu zabezpieczenia wykonania potrzebnych budowli w zakładzie kontumacyjnym dla bydła rogatego w Brodach przy granicy Radziwiłłowskiej rozpisuje się niniejszem licytacja publiczna, która się na dniu 24go maja b. r. o godzinie 10tej zrana w c. k. starostwie brodzkiem odbędzie.

Plany i kosztorysy uskutecznić się mającej budowli, tudzież warunki licytacji przejrzane być mogą w rzezonem c. k. starostwie.

Szef c. k. Namiestnictwa.
Lwów, 21. kwietnia 1870.

(992) **E d y k t.**

Nr. 19599. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni p. Zygmuntowi Piwockiemu, że p. Abraham Ostermann przeciw p. Zygmuntowi Piwockiemu pod dniem 15. kwietnia 1870 r. pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego nakaz zapłaty na 395 złr. 50 kr. w. a. z dnia 20. kwietnia 1870 L. 19599 się wydał.

Ponieważ p. Zygmunt Piwocki z miejsca pobytu niewiadomy, zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na jego koszt i szkodę kuratorem tutejszego p. adwokata Dr. Sermaka i substytutem p. Dr. Gregorowicza mianował, z którym niniejsza sprawa przeprowadzona będzie.

Lwów, dnia 20. kwietnia 1870.

(986) **E d y k t.**

Nr. 44. C. k. Izba notaryalna podaje do powszechnej wiadomości, że urządowanie c. k. notaryusza w Sądowej Wiszni Jana Artymowicza z powodu jego śmierci ustało, i wzywa wszystkich, którzy mają pretensje do zaspokojenia swego z kaucyi zmarłego c. k. notaryusza, aby takowe w przeciągu sześciu miesięcy licząc od trzeciego obwieszczenia tego edyktu do obwieszczającej c. k. Izby notaryalnej zgłosili, inaczey po upływie tego czasu wymieniona kaucya wydana będzie.

Przemysł, dnia 22. kwietnia 1870.

Doniesienia prywatne.**Steierische Eisenindustrie = Gesellschaft.**

Die Herren Actionäre werden hiemit zur ersten General = Versammlung, welche

am 31ten Mai 1870 Abends 6 Uhr

im Sale des nieder = österreichischen Gewerbe = Vereines Wien, Weihburggasse Nr. 4 stattfindet, eingeladen.

T a g e s o r d n u n g.

1. Bericht des Verwaltungsrathes über die abgelaufenen Geschäftsperiode.
2. Vorlage des gesellschaftlichen Rechnungsabchlusses pro 1869, Bericht des Revisions = Ausschusses und Antrag auf Vertheilung des erzielten Reinertrages.
3. Wahl des Revisions = Ausschusses für das laufende Jahr.
4. Antrag auf Abänderung des Abschnittes I. des §. 27 der Statuten.
5. Diverse Anträge auf Vermehrung der gesellschaftlichen Betriebs = Anlagen.

Die stimmberechtigten Herren Actionäre, welche an der General = Versammlung theilzunehmen wünschen, belieben gemäß §. 27 der Statuten ihre Actien = Interimscheine bei der österreichischen Credit =, Hypothekar = und Vorschussbank in Wien, Wallnerstraße 15, u. zw. längstens bis 15. Mai l. J. zu deponiren

Die Actien-Interimsscheine sind von arithmetisch geordneten und vom Einreicher eigenhändig unterzeichneten Consignationen u. zw. in zwei Exemplaren begleitet einzureichen.

Dem Deponenten wird ein mit der Empfangsbestätigung versehenes Exemplar der Consignation zurückgestellt und gleichzeitig die Legitimationskarte zum Eintritte in die General-Versammlung ausgehändigt.

Nach abgehaltener General-Versammlung werden den Deponenten die Interimsscheine nur gegen die ihm bei der Einreichung zurückgestellten Consignation wieder ausgefolgt.

Wien, am 21. April 1870.

(977-2)

Der Verwaltungsrath.

Königlich ungarisches Prämien-Anlehen

im Betrage von 30.000.000 Gulden

getheilt in 300.000 Lose zu je 100 fl.

SUBSCRIPTIONS-EROEFFNUNG

auf 240.000 Lose

am 28. April l. J.

Der **Wiener Bank-Verein** hat mit der königl. ungarischen Regierung auf Grund des Gesetzartikels X. vom Jahre 1870 ein Uebereinkommen wegen Uebernahme des Prämien-Anlehens, welches zufolge dieses Gesetzes ausgegeben wird, abgeschlossen, und emittirt in Folge dessen im Verein mit der **n. ö. Escomptgesellschaft**, der **k. k. priv. allgemeinen österr. Boden-Credit-Anstalt** und dem Hause **S. M. v. Rothschild** 300.000 Stück Lose à 100 fl., wovon 240.000 Stück zur öffentlichen Subscription aufgelegt werden.

Die sämtlichen 300.000 Lose sind in 6000 Serien zu 50 Stück eingetheilt und werden binnen 50 Jahren in 121 Ziehungen **amortisirt**.

Jedes Los besteht aus **zwei halben Antheilen zu 50 fl.**

Die erste Ziehung findet am 15. August l. J. statt. Die Auszahlung der Gewinnste erfolgt sechs Monate nach der Ziehung bei der königl. Staats-Central-Cassa in Pest und bei der k. k. privil. allgemeinen österr. Boden-Credit-Anstalt **ohne Steuerabzug**.

Subscriptions-Bedingungen.

1. Die Subscription erfolgt **Donnerstag den 28. April l. J.**

in **Wien** bei der k. k. privil. allgemeinen österreichischen Boden-Credit-Anstalt,

„ „ **n. öst. Escomptgesellschaft** und

„ dem Hause **S. M. v. Rothschild**;

in **Pesth** bei dem ungarischen Boden-Credit-Institute,

in **Frankfurt** bei **M. A. v. Rothschild & Sohne**.

2. **Der Subscriptionspreis beträgt für jedes ganze Los fl. 94.**

3. Das Resultat der Subscription wird durch die öffentlichen Blätter kundgemacht.

Bei Ueberzeichnungen werden die gezeichneten Beträge verhältnissmäßig **reducirt**.

4. Die Zeichnung erfolgt in ganzen Losen.

5. Jeder Suscribent hat eine **Caution** im Betrage von **Zehn Gulden** für jedes gezeichnete Los zu erlegen.

Die Caution kann in baarem Gelde, in Hypothekar-Anweisungen, in Cassascheinen der Wiener und Pester Geldinstitute oder in an der Wiener Börse notirten Werthpapieren nach dem Coursverthe bestehen.

6. Die Einzahlung erfolgt in vier Raten, und zwar:

vom 10. bis 15. Mai l. J. mit fl. 25

vom 5. bis 10. Juli l. J. mit fl. 25

vom 5. bis 10. November l. J. mit fl. 25

vom 5. bis 10. Jänner 1871 mit fl. 19

Zusammen . fl. 94

Bei Erlag der ersten Einzahlung wird die im baaren Gelde geleistete Caution eingerechnet, dagegen die in Werthpapieren erlegte Caution zurückgestellt, und auf Ueberbringer lautende Interimsscheine ausgefertigt.

7. Nach geleisteter **zweiter** Einzahlung werden den Besitzern von auf 50 Stück lautenden Interimsscheinen die Serien-Nummern aufgegeben, mit welchen dieselben an den beiden Ziehungen am 15. August und am 15. November theilnehmen.

Für Interimsscheine, welche auf weniger als 50 Stück lauten, werden Nummern nicht aufgegeben.

8. Die Interimsscheine können jederzeit voll eingezahlt werden, und werden in diesem Falle die vorausgezählten Beträge vom Erlags- bis zum Einzahlungstage mit 4% verzinst.

9. Die definitiven Lose werden vom 15. Juli l. J. angefangen gegen **volleingezahlte** Interimsscheine ausgefolgt.

10. Subscriptionserklärungen, auf welche die erste Einzahlung mit 25 fl. für jedes Los bis zum 15. Mai l. J. nicht geleistet wurde, erlöschen und es verfällt die hierfür erlegte Caution.

Für die weiteren Einzahlungen, welche nicht innerhalb des festgesetzten Einzahlungstermine geleistet werden, sind 6% Verzugs-Zinsen zu vergüten.

Interimsscheine, auf welche nicht sämtliche Einzahlungen bis letzten Jänner 1871 geleistet sind, verlieren jedes Bezugsrecht.

Die hierauf entfallenden Lose werden an der Börse verkauft, und der Erlös nach Abzug der rückständig gewesenen Einzahlungsraten sammt Verzugszinsen den Besitzern der Interimsscheine bis 1. Juli 1871 zur Verfügung gestellt.

Nach diesem Tage verfallen auch diese Beträge.

11. Die erste Einzahlung findet bei denselben Stellen statt, bei welchen die Ziehung erfolgte.

Die späteren Raten können bei jeder der in Punct 1 bezeichneten Subscriptionsstellen eingezahlt werden.

(978)

Wien, am 23. April 1870.

Wiener Bank-Verein.

N.-ö. Escompte-Gesellschaft.

K. k. priv. allgem.

österreichische Boden-Credit-Anstalt.

S. M. v. Rothschild.